
Juledag 1928

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Juledag 1928	4
Juledag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Juledag 1928

Juledag

Prædikedag Juledag

Prædikedato 25. december 1928

Prædiketekst Lukas 2,1-14

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P251228-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

126 157 140 148

Juledag 1928

Der var 2 Ægtefolk, som havde levet sammen i flere Aar uden at have faaet Børn. Det var altsaa et barnløst Ægteskab, men det var ikke blot barnløst, men det var ogsaa ulykkeligt, et ulykkeligt Ægteskab. Der kan jo komme saa meget i Vejen imellem 2 Menn., uden at de, der staar udenfor, egentlig kan danne sig en Mening om, hvad det er, eller hvem der har Skylden. Ja, de danner sig nok en Mening, men de skulde heller lade være; for den er ofte uretfærdig og fejl. Disse 2 Folk, ja, ligegyldigt hvem af dem, der havde Skylden, saa led de i hvert Fald begge to, og de led paa den Maade, at han blev mere og mere forpint, hun mere og mere letsindig og tøjlesløs, det var ikke til at holde hans evige Bebrejdelser og Angreb ud, saa hellere døve sin Fejltagelse, sin Skuffelse, sin Bitterhed i Fornøjelser og overfladisk Liv. Ja, det var naaet saa vidt, at denne Families Venner de syntes, det saa saa haabløst ud, at det ikke kunde fortsættes, der var ingen anden fornuftig Udvej, de maatte gaa hver til sin Side. Skilsmisse. Men da skete der en meget stor Begivenhed: Det begyndte at se ud, at Barnløshedens Ban over Hjemmet skulde hæves. Det førte ikke Mand og Hustru nærmere sammen strax, men hver for sig gik de og drømte om det lille Barn, der skulde komme. Og det kom til at staa saadan for ham, at naar det lille Barn var

født, saa vilde han igen for hende blive den eneste paa Jorden, og han vilde kunne tilgive hende alle Ting. Da skulde Lykken komme i deres Ægteskab, de 3 tilsammen skulde stifte et velsignet Hjem, netop saadan et, som han havde drømt om i sine helt unge Dage — ahh ja, da skulde de sige tilsammen Ære være Gud i det højeste, Fred paa Jorden, og i os hans Velbehag.

I forstaar jo nok, hvad det er for en Historie, jeg har fortalt jer, det er Historien om os Menn. og Gud. Da Gud havde skabt Verden og Menn. saa han, og saa alt var saare godt. Men saa kom Synden, og Forh. t. Gud blev saa daarligt, saa daarligt. Gud gjorde sig haard og viste sig mild, han prøvede med Syndflod og Pest, med Profeter og Love, men Menn. brød sig ikke om hans Vilje og gik deres egne Veje. Da var det kommen dertil, at Gud var ved at opgive os, vende sig andetsteds hen, skabe nye Verdener, og Menn. vilde være sunken til Pine og Død i Helvedes Pøl, fortabt i deres Synd. Men Gud kunde det ikke, hans Kærlighed til den utro Elskerinde, denne faldne Verden var for stor — og saa fødte Jomfruen Maria sin Søn. Forstaar du, at dette lille Barn fødtes, for at Forh. ml. Gud og Verden kunde blive helt godt igen.

Blev det det saa? Aah ja, alt kommer jo ikke paa eengang. Og der er Ting, der aldrig kan glemmes, dertil har det sat for dybe Ar. Men Jorden fik dog en kristen Menighed, der aldrig kan tvivle om Guds Kærlighed, og som gør Gud megen Glæde med at lovsynge ham og prøve paa at leve efter hans Vilje. Denne menighed er du Medlem af, kære Kristi Ven. Ogsaa for dig er Barnet født. Saa glæd dig paa denne Juledag over dit nye Forh. til Gud, glæd dig over Barnet, der vidner for os om Guds Kærlighed, trænger vi ikke alle til Kærlighed? er der ikke nok haardt og ondt i Livet. Ja, glæd dig over Guds Kærlighed, lad dig fylde af den, og vis den selv. — Eller: